

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1926-1927 - 83

Olander, Valborg,

HS L 1:1

Karlavagn 99 om 21 Okt. 1827.

209

Min älskade författare!

Det var då den mildaste kritik, som tänkas kan, av ett sådant samfundsliv, och ett så friskt dito. Du har då en märkvärdig öfver med en del autorisationer.

Med kännedom om dessa herrars självbelåsthet måste man befara, att författaren inte vill göra någon omarbetning, och därför ber jag att jag får göra ett tillägg och förbjuda honom att beteckna pjesen som ett verk "von Selma Lagerlöf med H. K. K.", utan skiva som Hauptmann gjorde i Winterballaden. Jag bifogar ett mönster ävensom några blyerts-reflektioner, som jag gjorde under betänksamhet, dels om oruständighet, dels om misstag. Inte skall han vil ha pjesen tillbaka?

På den första klubbaftonen i Årsta var det föredrag av den svenske-födde författarinnan Beatrix Zade öfver den tyske författarinnan Lamara. Fru Zade är gift med en professor i Leipzig, och jag satt hela tiden berrad att efteråt fråga henne om de huzer, men när föredrag och musiknummer voro slut, var jag så darrande av huzer — det var första gången jag var ute bland människor, sedan svältperioden började — att jag inte trodde mig om att orka utreda sammanhanget. Nej, detta hans opus talar tillräckligt tydligt om hans omdöme, eller, rättare, bist på ^{höde} omdöme och kännedom om publikens smak.

Det var ju en stor besvikelse att man också får svar på vitt ja att du inte kan skänka mig mer än några korta decemberdagar. Men du skickar väl manuskript så småningom, när du är säker på fortsättningen, så att du inte behöver avstå hela dagarna ^{här} till att dikta. När det behövs och du går på festen, behöver du väl en ny klänning. Men det blir ju tillräckligt att tvinga Lunds, när om 10 kor. är över.

Jag är i alla fall glad att höra, att det börjar klara för dig här du vill ha det i boken. Skulle du bara få lite andrum för Henrik's böcker!

Det var väl inte värt att trötta dig med att tala om den nyutkomna litteratur, som jag håller på att läsa. De "diplomatiska" breven äro nog så kvicka på sina ställen, men "diplomatien" är på orätt vis mot dig, att jag därför har förlorat smaken. Det är bara ett litet stycke, men så övertägligt i tonen och barn dumt.

Afzelius brukar. Han skall ta sig 14 dagars ledighet och sitta i Källaren till biblioteket för att där plöja igenom alla tidningar för att finna artiklar om dig. Han påstår, att åtminstone inget svenskt skall undgå honom. Skulle du vilja säga vem märket H-a-H-g-N-D är, som 1918 skrev i Idun några mimesblad om dig i Lundströma?

Nu skall jag skriva till Hugo, men skickar inte av det, förrän jag fått ditt svar om medarbetarskapet.

Älskade Kära, att gott och hjärt önskar dig

Ärn

Salomon